

РЕШЕНИЕ

№ 13592

гр. София, 17.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав, в
публично заседание на 30.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **8783** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО), във връзка с чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на Р. А. О., чрез адв. А. Т., срещу Решение № 2153-21-157 от 04.08.2023 г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, с което е оставена без уважение жалба на лицето срещу Разпореждане № [ЕГН] от 12.05.2023 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване /ПО/ при ТП на НОИ С. - град за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст /ОСВ/ на жалбоподателя по реда на чл. 696, ал. 1 от КСО във вр. с Регламент № 883/2004 г.

Оспорващият сочи, че не е доволен от изчисления размер на пенсията с Разпореждането на Ръководител ПО в ТП на НОИ-С. -град, като твърди, че обжалваното решение е издадено при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, на материалноправните разпоредби, както и несъответствие с целта на закона. Жалбоподателя твърди, че неправилно е изчислен индивидуалният коефициент /ИК/. Излага, че не ставало ясно как ИК на личната му пенсия за инвалидност поради общо заболяване /ИОЗ/ - 2,058, се променя до 1,3158 при личната му пенсия за осигурителен стаж и възраст /ОСВ/. Соочи се § 7д от ПЗР на КСО, с който се дава възможност на пенсионерите с пенсии, отпуснати с начална дата преди 01.09.2021 г., да поискат преизчисляването им при новите правила - при Р. О. този коефициент не бил по-благоприятен. В този смисъл, процесното решение било издадено в несъответствие с целта на закона. Соочи се и § 22ц от ПЗР на КСО, с който се дава възможност да се избира по-благоприятен коефициент. Направено е и искане за назначаване на ССЧЕ.

По изложените съображения отправя искане за отмяна на обжалваното Решение и връщане преписката на административния орган за ново произнасяне по подаденото заявление за отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, представлява се от адв. Т., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Представя списък с разноски и претендира такива. Представя писмени бележки.

Ответникът - директорът на ТП на НОИ С. -град, чрез своя процесуален представител юрисконсулт П., оспорва жалбата, като счита същата за неоснователна. Излага подробни съображения в писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура - редовно уведомена, не изпраща представител за участие в производството по делото.

Съдът, след като се запозна с жалбата и доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, установи от фактическа страна следното:

По данни от административната преписка, Р. А. О. е получавал лична пенсия за ИОЗ, изчислена по ИК 2,026.

С Разпореждане № [ЕГН]/05.11.2021 г. пенсията е преизчислена по § 7д от ПЗР на КСО, като е определен ИК 2,058.

Със Заявление вх. № 2113-21-8414 от 01.11.2022 г. Р. А. О. е поискал лична пенсия за ОСВ, която е отпусната с Разпореждане № [ЕГН]/12.05.2023 г. по чл. 696, ал. 1 от КСО във вр. с Регламент № 883/2004 г., изчислена по ИК 1,3158.

Р. А. О. е предявил Жалба № 1012-21-716/20.07.2023 г. срещу Разпореждане № [ЕГН]/14 от 12.05.2023 г. на длъжностно лице по ПО, с което му е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст /ОСВ/ по чл. 696. ал.1 от КСО във връзка с Регламент на Съвета /ЕО/ № 883/2004 г.

Разпореждането е обжалвано от Р. О. в законоустановения срок с претенцията, че определения индивидуален коефициент изчислен съгласно нормативната уредба приложима след 31.12.2018 г. 1.3158 е по-нисък от индивидуалния коефициент изчислен по „старата методика”- 2.058 при получаваната от него до 31.10.2022 г. лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване. Твърди, че индивидуалния коефициент е определен неправилно и неговото намаление е довело до неправилен размер на отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст съгласно чл.696. ал.1 от КСО. Жалбоподателя сочи, че неправилно е изчислен индивидуалния коефициент във връзка на броя на месеците, през които лицето е осигурявано в универсален пенсионен фонд. Прави искане за извършване на проверка по изтъкнатите в жалбата претенции.

В резултат е постановено обжалваното в настоящото производство Решение № 2153-21-157/04.08.2023 г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, с което жалбата е оставена без уважение като неоснователна.

За да формира волята си решаващият орган е приел, че със Заявление вх. № 2113-21-8414 от 01.11.2022 г. господин Р. А. О. желае да му бъде отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и

възраст. Приел е, че отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст е съгласно чл.69б. ал.1 от КСО и във връзка с Регламент а съвета (ЕО) №883/2004 г. , считано от 01.11.2022 г.

Посочил е, че Осигурителният доход е изчислен както следва:

По образец УП-2 :

01.01.2000/31.12.2000 г. -6042,17 лв.

01.01.2001/31.12.2001 г. - 6252,24 лв.

01.01.2002/01.05.2002 г. - 2147.26 лв.

По данни от регистъра на осигурените лица :

24.06.2009/07.07.2009 г. -210,45 лв.

15.12.2015/31.12.2015 г. - 257,14 лв.

01.01.2016/29.03.2016 г. - 1687,27 лв.

30.03.2016/20.04.2016 г. - 458,73 лв.

05.06.2019/31.12.2019 г. - 3864,00 лв.

01.01.2020/31.12.2020 г. - 7320.00 лв.

01.01.2021/20.09.2021 г. - 5590.00 лв.

01.05.2022/30.09.2022 г. - 1835.93 лв.

При изчислението на индивидуалния коефициент е взет предвид общ осигурителен доход за периода от 01.01.2000 г. до 30.09.2022 г. - 35665.19 лв.

За времето от 01.10.2022 г. до 31.10.2022 г. не е зачетен осигурителен стаж и доход, тъй като липсват данни в Регистъра на осигурените лица, а осигурителя „К. Строй 2018“ не е открит по служебен път.

За да формира волята си ответника е изложил мотиви, че съгласно разпоредбата на § 22ц, ал.1 от ПЗР на КСО при подаване на заявление за отпускане на пенсия, свързана с трудова дейност, с начална дата след 31.12.2018 г., лицата имат право да изберат размера на пенсията им да бъде определен с индивидуален коефициент, изчислен по разпоредбите, приложим за пенсиите, отпуснати с начална дата преди 01.01.2019 г., ако това е по-благоприятно за тях. Лицата обаче разполагат с възможността да направят посочения избор до 31.12.2021 г.

Приел е, че по силата на чл. 70, ал. 8, изр, първо от КСО, за пенсиите, отпуснати с началната дата след 31.12.2018 г., какъвто е настоящият случай, индивидуалният коефициент се изчислява от осигурителния доход на лицето за периода след 31.12.1999 г. до датата на отпускане на пенсията, но за период, не по-малък от 36 месеца. Съгласно ал. 9. индивидуалният коефициент по ал. 8 се

изчислява, като сборът на месечните съотношения между осигурителния доход на лицето за месеца и средния осигурителен доход за страната за същия месец се раздели на сбора от съотношенията между броя на работните дни, за които се отнася осигурителният доход на лицето за съответния месец, и броя на работните дни през месеца - за всички месеци, участващи при изчисляване на индивидуалния коефициент. Отработените часове от лицето се изчисляват пропорционално на законоустановеното работно време. Индивидуалният коефициент не може да надхвърля средноаритметичната стойност на месечните съотношения между максималния месечен размер на осигурителния доход, определен със ЗБДОО за съответната година, и средния месечен осигурителен доход за страната - за месеците след 31.12.1999г., участващи при изчислението на индивидуалния коефициент. Направен е анализ на цитираната разпоредба. Прието е, че от справката от дирекция „Пенсии“, индивидуалният коефициент на жалбоподателя, изчислен по чл. 70. ал. 9 от КСО е 1.0741 получен, като:

- сборът на месечните съотношения между осигурителния доход на жалбоподателя за всеки месец за периода от 01.01.2000 г. до 30.09.2022 г., вкл. до която дата е зачетен осигурителен доход, предвид отпускането на пенсията от 01.11.2022 г. и съответния среден осигурителен доход за страната за всеки месец от посочения период.

- е разделен на сбора от съотношенията между броя на работните дни, за които се отнася осигурителният доход на лицето за всеки месец за периода от 01.01.2000 г. до 30.09.2022 г., вкл. и броя на работните дни през този месец за посочения период.

Изложено е, че горните изчисления са извършени автоматично и по данни, по които се изчисляват пенсиите на всички пенсионери.

Формиран е извод, че индивидуалният коефициент на Р. А. О. е определен релевантно правилно и по реда на чл. 70, ал. 8 и 9. ал.10. т.2 и 3, ал.11 и 19 от КСО. а именно - 1.3158. Средномесечния осигурителен доход за страната за периода от 11.2021 г. до 10.2022 г. - 1268.23 лв. Съответно доход за изчисляване размера на пенсията (1268.23 лв. +1.3158)- 1668.744 лв.

Предвид наличието на осигурителен стаж, придобит от лицето на територия на Испания, приложимо законодателство се явява Регламент на съвета на /ЕО/ № 883/2004 г.

В тази връзка е зачетен е осигурителен стаж както следва: от I-ва категория труд и по чл.104. ал.2 от КСО - 17 години 07месеца 07 дни, от II-ра категория труд - 00 години 09 месеца 08 дни и от III-та категория труд 06 години 01 месец 11 дни. Общ осигурителен стаж превърнат към трета категория труд на основание чл.104 КСО - 36 години 05 месеца 00 дни. Зачетен стаж положен на територията на Испания за право на пенсия и за определяне на размера на пенсията - 03 години 07 месеца 27 дни.

Така определения размер на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст е 931.25 лв. и съгласно Регламенти на съвета (ЕО) №883/2004 и №987/2009 пенсията се изплаща за сметка на Република България 437 месеца български стаж от общ стаж 480 месеца от 931.25 лв. - 847.8 лв.

Във връзка с това на основание чл.95, ал.1, т.4 от КСО лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване е спряна, поради факта, че получавания размер - 761.36 лв. е по-неблагоприятен.

В резултат е прието, че Разпореждане № [ЕГН] от 12.05.2023 г. на длъжностно лице по пенсионно

осигуряване следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно постановено.

Пред настоящата съдебна инстанция е приета административната преписка, и допълнително са ангажирани други писмени доказателства от ответника.

Изготвена е по искане на жалбоподателя ССЧЕ с поставени 5 въпроса, която е приета от страните без възражение.

При така установената фактическа обстановка и като извърши цялостна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт на основание чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК, намира от правна страна следното:

Оспорването, като направено от легитимирано лице с правен интерес, в законово установения срок по чл. 118, ал. 1 от КСО и против акт, подлежащ на съдебно обжалване и контрол за законосъобразност, е процесуално допустимо.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. "а" КСО, разпорежданията за отказ или за неправилно определяне или изменение и спиране на пенсиите, добавките и компенсациите към тях се обжалват пред ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ. Съгласно чл. 117, ал. 3 КСО, ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. Предвид гореизложеното, процесното решение се явява издадено от компетентен орган. Разпореждане № [ЕГН] от 12.05.2023 г. на длъжностно лице по ПО също е издадено от компетентен орган съгласно чл. 98, ал. 1 т. 1 от КСО - ръководител на Пенсионно осигуряване в ТП на НОИ -С. град, което не е спорно между страните.

Решението е издадено и в предвидената в чл. 59, ал. 2 от АПК форма и съдържа фактическите и правни основания за неговото издаване.

Съдът не констатира допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени такива и основание по см. на чл. 146, т. 3 от АПК за отмяна на обжалваното решение.

Относно съответствието на оспореното решение и потвърденото с него разпореждане с материалния закон и с неговата цел.

Спорът по делото е правен и се свежда до отговор на въпроса, може ли в конкретния случай да бъде приложена разпоредбата на § 22ц, ал. 1 от ПЗР на КСО (нов, ДВ, бр.35 от 2019 г., изм. ДВ, бр. 103 от 2020 г., в сила от 1.01.2021 г.)

Съгласно разпоредбата на § 22ц, ал. 1 от ПЗР на КСО (нов, ДВ, бр. 35 от 2019 г., изм. ДВ, бр. 103 от 2020 г., в сила от 1.01.2021 г.) до 1 януари 2022 г. едновременно с подаването на заявление за отпускане на пенсия, свързана с трудова дейност, с начална дата след 31 декември 2018 г., лицето има право да избере размерът на пенсията му да бъде определен с индивидуален коефициент, изчислен по реда на чл. 70, ал. 4-7, ал. 10, т. 1 и, ал. 11, ако това е по-благоприятно за него. В тези случаи към заявлението задължително се прилагат документи за брутното трудово

възнаграждение или доход, върху които са внесени осигурителни вноски за три последователни години от последните 15 години осигурителен стаж по избор на пенсионера преди 1 януари 1997 г., и за brutното трудово възнаграждение или доход, върху които са внесени осигурителни вноски за осигурителния стаж след тази дата до 31 декември 1999 г. включително. Когато за времето след 31 декември 1996 г. или за част от него не са представени документи за брутно трудово възнаграждение или доход, върху които са внесени осигурителни вноски, се ползват данните по чл. 5, ал. 4, т. 1.

Според, ал. 2 на същата разпоредба в 6-месечен срок от влизането в сила на този закон- до 04.11.2019 г., лицата с подадени заявления за отпускане на пенсия, свързана с трудова дейност, с начална дата от 31 декември 2018 г., както и тези, на които е отпусната такава пенсия до влизането в сила на този закон, могат да упражнят еднократно правото си на избор по, ал. 1, като в тези случаи пенсията се отпуска в новия размер от същата начална дата, ако това е по-благоприятно за съответното лице. С цитираната разпоредба на § 22ц, ал. 1 от ПЗР на КСО е създадена правна възможност за изчисляване на индивидуален коефициент ако са изпълнени две кумулативно изискуеми условия:

-заявлението за отпускане на пенсия, свързана с трудова дейност да е подадено до 01.01.2022 г.

-началната дата на пенсията да е след 31.12.2018 г.

В конкретния случай, § 7д от ПЗР на КСО е неотносим, тъй като се отнася до пенсиите, отпуснати до 31.08.2021 г. с намален индивидуален коефициент по чл. 70 от КСО или по реда на отменената ал. 3 от чл. 127 от КСО, като по този ред ИК на жалбоподателя, по който е изчислена личната му пенсия за ИОЗ, е изменен от 2,026 на 2,058 при служебното преизчисляване на пенсиите от 01.09.2021 г., защото в настоящия случай се извършва не преизчисление на вече отпусната пенсия, а се отпуска нов вид пенсия - за ОСВ.

Безспорно по делото е, че пенсията е отпусната от 01.11.2022 г., с което е изпълнено второто условие, но жалбоподателят е упражнил правото си на пенсия с подадено заявление за пенсиониране на дата 01.11.2022 г., т.е. след 01.01.2022 г. - така както изисква нормата на § 22ц, ал. 1 от ПЗР на КСО. Разпоредбата на § 22ц, ал. 1 от ПЗР на КСО е създадена в полза на лицата с право на пенсия за осигурителен стаж и възраст с начална дата след 31 декември 2018 г., като им е дадена възможност да изберат определяне на индивидуалния коефициент по реда на чл. 70, ал. 4-7, ал. 10, т. 1 и, ал. 11 от КСО, ако това е по-благоприятно за тях. Разпоредбата изисква правото да бъде упражнено едновременно с подаване на заявлението за отпускане на пенсия със задължително прилагане на документите до 01.01.2022 г.

Видно от писмените доказателства заявлението на жалбоподателя е подадено на 01.11.2022 г. т.е. след датата обявена от законодателя, поради което не би могъл да се ползва от правото, регламентирано в параграф 22ц, ал. 1 от ПЗР на КСО да избере индивидуалния коефициент по реда на чл. 70, ал. 4-7, ал. 10, т. 1 и, ал. 11, ако това е по -благоприятно за него.

В случая правно значим е фактът на подаване на заявлението за пенсиониране, а не датата на придобиване на правото на пенсия, каквито са твърденията на жалбоподателя.

В нормата на параграф 22ц, ал. 1 от ПЗР на КСО законодателят ясно е посочил, че " до 01 януари 2022 г. едновременно с подаване на заявлението за пенсия, свързана с трудова дейност след 31

декември 2018 г. лицето има право да избере размерът на пенсията му да бъде определен по индивидуален коефициент, изчислен по реда на чл. 70, ал. 4- 7, ал. 10 т. 1 и, ал. 11"

Условието на цитираната разпоредба искането за преизчисляване (изчисляване) по реда на чл. 70, ал. 4-7 от КСО да е направено едновременно с искането за отпускане на пенсия до определения за това срок - 01.01.2022 г. не е налице. Цитираната в жалбата от процесуалния представител на жалбоподателя съдебна практика не касае идентични случаи. Следва отново да се подчертае, в настоящия случай се извършва не преизчисление на вече отпуснатата пенсия, че в случая не се прави преизчисление на вече отпуснатата пенсия за инвалидност поради общо заболяване, а се отпуска нов вид пенсия - за ОСВ. В тази връзка с процесното разпореждане, на основание чл. 95, ал.1, т.4 от КСО е спряна пенсията за инвалидност поради общо заболяване.

С жалбата не се правят възражения, нито относно размерът на така определения осигурителен стаж, нито относно началната дата на определяне на пенсията. Спор по фактите няма, спора е досежно приложението на материалния закон.

В процесното разпореждане от 12.05.2023 г. за отпускане на личната пенсия за ОСВ изрично е посочено, че е спряната лична пенсия за ИОЗ е в размер 761,36 лв., докато платимата от България лична пенсия за ОСВ е в размер 847,83 лв. - с други думи, горното условие е изпълнено. В случая и т. нар. теоретичен размер на личната пенсия за ОСВ /931,25 лв./, и пропорционалния, платим за сметка на България размер /847,83 лв./, са по-високи от този на получаваната пенсия за ИОЗ /761,36 лв./, респективно - липсва твърдяното в жалбата несъответствие с духа на закона.

Освен това ИК на жалбоподателя е изчислен автоматично, с данни, по които се изчисляват пенсиите на всички пенсионери. С оглед приложимата методика за изчисляване на пенсиите, релевантен се явява осигурителният доход на лицето след 31.12.1999 г. до датата на пенсиониране /по арг. от чл. 70, ал. 8 от КСО/, който, както е посочено в обжалваното решение, е определен правилно в общ размер 35 665,19 лв. Посочен е и начинът на изчисляване на ИК по реда на чл. 70, ал. 8 - 9, ал. 10, т. 2 и 3, ал. 11 и 19 от КСО, вкл. намаляването му при лицата, родени след 01.01.1960 г., какъвто е настоящият случай.

По разписаните в КСО правила /чл. 70, ал. 3/ при умножаването на ИК по средномесечния осигурителен доход за страната за 12 календарни месеца преди месеца на отпускане на пенсията, който в случая е 1 268,23 лв. за периода ноември 2021 г. - октомври 2022 г., е определен доходът, от който се изчислява пенсията:

$$1\,268,23 \text{ лв.} \times 1,3158 = 1\,668,74 \text{ лв.}$$

По силата на чл. 70, ал. 1 от КСО размерът на пенсията се определя, като доходът, от който се изчислява пенсията, се умножи по процента осигурителен стаж, който не е спорен и който е 52,21 %:

$$1\,668,74 \text{ лв.} \times 52,21 \% = 871,25 \text{ лв.}$$

Към посочения размер е добавена сумата по ПМС № 479/30.12.2021 г. от 60 лв., за да се определи размер на личната пенсия за ОСВ на жалбоподателя - 931,25 лв.

Предвид обстоятелството, че пенсията е отпусната с оглед и на стаж, придобит в чужбина - в Испания, в размер на 03 години, 07 месеца и 27 дни, в случая е приложим Регламент № 883/2004 г., който в чл. 6 регламентира сумирането на осигурителни периоди, завършени спрямо законодателството на държави членки, но само за придобиване на право на пенсия.

Размерът на пенсията се определя по реда на чл. 52 от Регламент 883/2004 г., според чиято ал. 1,6. „б“ в случаите на необходимо сумиране на периоди за придобиване право на пенсия се определя пропорционален размер на пенсията, който е съобразно съотношението на българските осигурителни периоди към общия сумиран осигурителен стаж. В тази хипотеза първо се изчислява размер на пенсията, който лицето би получило, ако всички осигурителни периоди - в случая включително и испанските, са придобити съгласно българското законодателство. По този начин се определя т. нар. теоретичен размер, въз основа на който се изчислява действителният, пропорционалният размер на пенсията по реда на чл. 56, ал. 1, т. „в“ от Регламент № 883/2004 г. Според посочената норма, ако законодателството на държава членка предвижда обезщетенията да се изчисляват на база доходи, осигурителни основи, индексации, заплати, други суми или комбинация от тях /средни, пропорционални, фиксирани или начислени/, компетентната институция определя базата за изчисляване на обезщетенията в съответствие само с осигурителния период, завършен съгласно прилаганото от нея законодателство.

От заключението на ВЛ също се налага извода, че изчисленията са правилни, досежно изложеното по-горе. За част от отговорите на поставените въпроси ВЛ е дало компетентен отговор, но заключението е неотнормено за настоящия случай, тъй като касаят изчисления на индивидуални коефициенти, неприложими към конкретния спор.

В заключение следва да се отбележи, че от зачетените общо 480 месеца осигурителен стаж, 437 месеца са български осигурителен стаж. В тази връзка, за сметка на България са платими 437/480 от 931,25 лв., равняващи се на 847,83 лв. Последният размер се явява по- висок от получаваната от жалбоподателя лична пенсия за ИОЗ, поради което правилно последната е спряна и е разпоредено изплащането на личната пенсия за ОСВ.

В тази връзка, съдът намира, че правните изводи, изложени в оспореното решение от административният орган съответстват на материалния закон и неговата цел.

С оглед изложеното съдът приема, че Решение № 2153-21-157 от 04.08.2023 г. на Директора на ТП на НОИ - С. град е законосъобразно - издадено е от компетентен орган и в предвидената от закона форма; постановено е при спазване на административно-производствените правила, при правилно приложение на материалния закон и в съответствие с неговата цел. Жалбата се явява неоснователна и като такава, следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на

основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 37 от ЗПП, вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 200 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 60 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. А. О., чрез адв. А. Т., срещу Решение № 2153-21-157 от 04.08.2023 г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, с което е оставена без уважение жалба на лицето срещу Разпореждане № [ЕГН] от 12.05.2023 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване /ПО/ при ТП на НОИ С. - град за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст /ОСВ/ на жалбоподателя по реда на чл. 696, ал. 1 от КСО във вр. с Регламент № 883/2004 г.

ОСЪЖДА Р. А. О., ЕГН: [ЕГН] да заплати на ТП на НОИ С. - град сумата от 200 лв. /двеста/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: